

'Het leugenachtige leven van volwassenen' door Elena Ferrante

Toen ik dit boek ging lezen, kende ik Elena Ferrante nog niet. Ik was waarschijnlijk één van de weinigen, aangezien ze één van Italië's meeste bekende en belangrijke levende schrijvers is. Haar vier Napolitaanse romans waren regelrechte bestsellers. Van de bekendste van de vier, *De geniale vriendin*, is ook een succesvolle tv-serie gemaakt. Time Magazine schaarde haar onder één van de honderd meest invloedrijke mensen ter wereld.

Het leugenachtige leven van volwassenen gaat, net als de vier Napolitaanse romans, over opgroeiende meisjes in Napels, over vriendschap, seksualiteit, de positie van vrouwen, standsverschillen en het verschil tussen arm en rijk.

In de roman is het pubermeisje Giovanna de hoofdpersoon. Het coming-of-age verhaal speelt zich af tussen haar 13^e en 16^e jaar, in Napels. Ze woont met haar vader en moeder in de welgestelde wijk Vomera, een hoger gelegen wijk in Napels, in begin jaren '90. De ouders hechten aan een goede opvoeding en opleiding.

Aan het begin van het verhaal is Giovanna een volgzaam meisje dat haar best doet op school. Een opmerking van haar vader echter, namelijk 'dat Giovanna steeds meer op haar tante Vittoria gaat lijken', zet haar aan om de verguisde tante, met wie er al jaren geen contact is, op te zoeken: "*Een vrouw in wie - dat had ik hem zolang ik me kan herinneren horen zeggen - lelijkheid en boosaardigheid perfect op elkaar aansloten.*" Van haar tante leert ze meer over haar familiegeschiedenis en dat de manier van leven die ze gewend is niet de enige is. Tante Vittoria koestert een enorme wrok tegen Giovanna's vader. Giovanna raakt gefascineerd door haar tante, die in een arme wijk van Napels woont en zelf arm, grofgemanierd en grofgebekt is. Zij zegt alles wat ze denkt en vloekt stevig.

Giovanna's ouders blijken allebei vreemd te gaan en uiteindelijk gaan ze uit elkaar. Giovanna's vader trekt in bij de moeder

van haar twee schoolvriendinnetjes, nota bene de vrouw van zijn beste vriend. Vittoria heeft in het verleden een affaire gehad met een getrouwde man. Hij is overleden, maar zij heeft nog steeds contact met zijn vrouw en zijn kinderen. Zij gaan veel met elkaar om als familie en zijn ook verbonden in de kerk. Ondertussen raakt Giovanna geïnteresseerd in jongens en seks. Ze zet zich af tegen haar ouders door zwarte kleding en veel make-up te dragen en experimenteert wat met de jongens die ze via Vittoria heeft leren kennen. Op school blijft ze zitten.

Uiteindelijk weet Giovanna niet meer hoe ze de verhoudingen en de volwassenen in haar omgeving moet zien. In de volwassen wereld blijkt niets wat het lijkt. Wat valt er te zeggen voor vulgariteit of voor verfijndheid? Wat is het belang van intelligentie? *“Leugens, leugens, volwassenen verbieden ze en ondertussen vertellen ze er zelf een heleboel.” ... “(...) wat gebeurde er in de wereld van de volwassenen, in het hoofd van zeer verstandige mensen, in hun lichamen vol kennis? Waardoor veranderden zij in beesten van het minst betrouwbare soort, erger dan reptielen?”*

Zelf wordt ze verliefd op de man die een relatie heeft met één van de kinderen van Vittoria's overleden vriend, inmiddels een goede vriendin van haar. Pakt ze hem van haar af? Doet zij het anders dan haar ouders en de andere volwassenen? Ze zegt ergens: *“Ik voel me lelijk en ik heb een slecht karakter, en toch wil ik dat iemand van me houdt.”*

Ik heb *Het leugenachtige leven van volwassenen* met veel plezier gelezen. Ik begrijp het succes van Elena Ferrante's boeken goed. Met haar schrijfstijl pakt ze je in. Ik werd steeds het verhaal in getrokken door de soms barokke zinnen en het onverwachte taalgebruik. Het verhaal is dwingend geschreven, en met onderkoelde humor. Haar zinnen trekken altijd je aandacht. Bovendien raak je helemaal in Napolitaanse sferen en krijg je zin om erheen te gaan en met eigen ogen te gaan zien wat ze beschrijft.

Uitgeverij Wereldbibliotheek 2021

Pagina's 334

Vertaald uit het Italiaans door Miriam Bunnik en Mara Schepers (*La vita bugiarda degli adulti*)

ISBN 978 9028 450 790

Recensie: Anja de Waard, oktober 2022